

Важливо, щоб користувачі захисного одягу розуміли, що жодна комбінація захисного спорядження та одягу не здатна захистити вас від усіх небезпек. Тому, захисний одяг слід використовувати в поєднанні з іншими засобами захисту. Наприклад, інженерний або адміністративний контроль для обмеження контакту хімічних речовин з персоналом завжди слід розглядати як альтернативний захід для запобігання їх впливу. Використання захисного одягу само по собі може створювати значні небезпеки для користувача, такі як тепловий стрес, фізичний і психологічний стрес, а також погіршення зору, рухливості та спілкування. Загалом, чим вище рівень захисного одягу, тим більші ризики. Для будь-якої ситуації необхідно вибирати обладнання та одяг, які забезпечують достатній рівень захисту.

Захисний одяг необхідно використовувати щоразу, коли користувач стикається з потенційною небезпекою, що виникає внаслідок впливу хімічних, біологічних або радіаційних речовин [1]. Наприклад:

- при реагуванні на надзвичайні ситуації;
- хімічна промисловість і переробна промисловість;
- прибирання та утилізація небезпечних відходів;
- видалення азбесту та інші роботи з твердими частинками;
- застосування пестицидів у сільському господарстві.

В кожному випадку є певна частина операцій, які потребують використання захисного спорядження.

Загалом існує шість основних типів захисного одягу від хімічної та мікробіологічної небезпеки:

- 1) газонепроникний,
- 2) повітропроникний, не є газонепроникним,
- 3) костюми для захисту від струменів рідин,
- 4) костюми проти розпиленних рідин,
- 5) костюми проти твердих частинок та
- 6) костюми з обмеженими характеристиками захисту від рідких хімічних речовин.

Крім того, існує кілька підтипів. В межах кожного типу ефективність проти різних хімічних речовин, мікробів і механічна міцність варіюється в залежності від структури одягу та властивостей матеріалу. Типи одягу 3, 4 і 6 можуть закривати тіло користувача лише частково.

Список використаних джерел:

1. Технічний регламент засобів індивідуального захисту: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. №771 [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/771-2019-%D0%BF#Text>

УДК 355.58

Згерський Р.А. аспірант спеціальності 263 Цивільна безпека

Коломойцева К.К., студент групи 263м-22-2

Науковий керівник: Радчук Д.І., к.т.н., доцент кафедри охорони праці та цивільної безпеки

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ПІДХІД ДО ОЦІНКИ РИЗИКІВ НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ

Стрес на робочому місці здатен викликати будь-яку подію, в тому числі і й небезпечні ситуації, які можуть закінчитись нещасним випадком або розвитком професійних захворювань. Причини, виникнення стресу – різноманітні. Незадоволеність

співробітника своєю професійною діяльністю, конфлікти з колегами, надмірне перевантаження, деспотичний керівник, невдоволення зарплатою, відсутність перспектив кар'єрного росту, конкуренція, необхідність приймати рішення з обмеженням інформації чи часу - все це може стати причиною професійного стресу. Психологи Манчестерського університету дослідили 150 професій з метою визначення взаємозв'язку між рівнем напруження і появою професійних захворювань. Перше місце за 10-бальною «шкалою стресу» зайняли шахтарі - 8,3 бали. На другому місці опинилися поліцейські - їх рівень стресу оцінили в 7,7 бали, далі – автопілоти – 7,5 бали. Фахівці відмітили, що розвиток комп'ютерних технологій призвів до збільшення напруги у робітників, тому все більше роботодавців звертають увагу на рівень стресостійкості – як при прийомі на роботу так і забезпечивши відповідні курси. Це важливо, адже стресовий стан часто супроводжується швидкою стомлюваністю і почуттям втоми, погіршенням пам'яті і неухильною, неможливістю зосередитися і, як наслідок, частими помилками у трудовій діяльності. Схильні до стресу працівники можуть проявляти підвищену збудливість і навіть безпідставні спалахи агресії. Крім того, на ознаки стресу можуть вказувати часті зміни настрою, раптові складнощі у взаєминах з колегами, порушення сну, головні болі. Професійний стрес неминуче веде до втрати задоволення від своєї діяльності. Стрес впливає не тільки на працездатність, продуктивність і якість виконуваної роботи - він впливає і на стан здоров'я співробітника. Часті стресові ситуації на роботі можуть привести до соматичних захворювань [1].

Професійний стрес розвивається поетапно: перша стадія - тривоги. Все починається в момент зіткнення з якимсь виробничим фактором. Організм змушений задіяти захисні механізми та змінити поведінку. Часто ця стадія супроводжується хвилюванням. Стан тривоги призводить до того, що працівник інколи навіть не може свідомо контролювати свою поведінку. Тривалість цієї стадії професійного стресу індивідуальна для кожної людини і багато в чому залежить від його особистих якостей. Спокійні і терплячі люди можуть довго накопичувати внутрішню напругу. А деякі відповідають на стрес-фактор миттєво. Друга стадія характеризується пристосуванням до стресових умов. Працівник намагається протидіяти стресу і адаптуватися до нього. На цьому етапі людина намагається взяти під контроль свої дії, але інколи можуть робити невластиві вчинки - різко і грубо відповідати на питання співробітників і керівника, подавати заяву про звільнення та інше. Багато згодом зізнаються, що самі не розуміють, як могли зробити подібні дії. Коли стресова ситуація затягується настає третя стадія - виснаження резервів організму. Якщо вплив стрес-фактору не усунуто, а психологічні і фізичні ресурси організму вже вичерпані - працівник не може протистояти ситуації – розвивається якесь захворювання, здебільшого серцево-судинне, але не виключена і онкологія. Вплив несприятливих обставин може призвести до хронічного стресу та може сприяти професійному вигоранню працівника.

Оцінка ризику впливу стресової ситуації на здоров'я працівника є однією з пріоритетних задач системи управління охороною праці. Її проведення дозволить роботодавцю уникнути фінансових втрат – через можливі помилки робітників, невиконання вчасно контрактів, захворювань та інше. Для проведення оцінки існує п'ять кроків:

1. Визначте стресові фактори
2. Встановіть кому і як заподіяно шкоду
3. Оцініть ризик
4. Запропонуйте адекватний план дій
5. Контролюйте виконання запобіжних заходів

Список використаних джерел:

1. Посібник з оцінки ризиків на робочому місці / Європейська комісія. Люксембург: Бюро офіційних публікацій Європейських співтовариств. 1996. 57с.